

ПЕРШИЙ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

«23» березня 2018 р.

З В Е Р Н Е Н Н Я

**до українського народу, державних органів,
політичних сил України, духовенства**

Уже п'ятий рік триває збройна агресія Російської Федерації проти України. Нехтуючи міжнародними нормами Кремль привласнив собі право карати український народ за бажання жити цивілізовано, незалежно, самому господарювати на своїй землі.

Україна ніколи не стане на коліна і буде захищати свій суверенітет, своє сьогодення і майбутнє, буде сама визначати свою політику, йти вперед і будувати нове життя.

А для цього ми маємо зробити все необхідне, щоб стати сильними і виступати проти ворога єдиним фронтом, боротися за єдність та згуртованість народу, ефективно вирішувати питання, які створюють умови для достойного життя людей.

Це добре розуміють наші вороги і докладають великих зусиль, щоб перешкодити нам, прагнуть сіяти серед нас ворожі ідеї, використовуючи весь арсенал засобів. Зусилля Кремля спрямовані перш за все на те, щоб поділити нашу країну, протиставити один одному громадян України.

Ворог використовує будь-які можливості, в тому числі і наші помилки, наше невміння оперативно діяти в екстремальних умовах, упереджуючи Кремль. Проблем, як відомо, нагромадилось багато.

Надзвичайно важливою темою для української влади, всіх політичних сил, громадських організацій є проблема подолання психологічного бар'єру між громадянами, що живуть на тимчасово окупованих землях, а також на вільній від ворога землі. Уже більше чотирьох років вони штучно розділені лінією фронту, а російська пропаганда і спецслужби активно працюють, щоб цей поділ зміцнювати. На жаль частина радикально налаштованих наших громадян і політиків, поширюючи антиукраїнські ідеї, допомагають ворогові.

Всі маємо думати над тим, як протистояти таким діям, які кроки повинні зробити.

Всі, хто думає про завтрашній день, хоче добра Україні: політики, громадські діячі, засоби масової інформації, Церква могли б спільно зробити багато корисного і необхідного для нашого народу, для вирішення цих та інших гострих питань.

Тут немає другорядного, тут все важливе.

Але без правового врегулювання цієї надскладної проблеми сподіватись на серйозні зрушення було б ілюзією.

Ми повинні керуватись тим, що процес возз'єднання України відбудеться обов'язково і врешті зіллються в єдине ціле різні люди. Їм належить спільно будувати та відбудовувати незалежну Україну, стирати психологічні відмінності між собою.

Значить необхідно створити правову базу для такої роботи, прийняти відповідні Закони.

Одним із таких законів міг би бути закон «Про прощення», запропонований Всеукраїнським громадським рухом «Сила права».

Звертаюсь до кожного і всіх громадян України незалежно від їх світоглядних, політичних поглядів, віросповідання, до державних структур із проханням дуже уважно поставитися до обговорення цієї ініціативи.

Формула ефективного післявоєнного врегулювання не може бути нав'язана нам ззовні або продиктована суспільству чиновниками та політиками. Вона може бути визначена лише в процесі відкритої дискусії, в результаті якої українське суспільство визначиться, кого карати, а кого прощати.

Таке широке громадське обговорення цієї ініціативи допоможе Верховній Раді України прийняти закон, який об'єднає суспільство і допоможе уникнути помилок, які можуть розхитати нашу єдність у майбутньому.

P.S. Я був би засмучений, аби Ви сприйняли мої поради, як нав'язування своєї думки, претензії виступити в ролі вчителя. Як перший президент України, людина, яка підписала основоположні документи про утворення незалежної України, вважаю за можливе звернутися до Вас з такою пропозицією.

Хай щастить!

Леонід Кравчук